

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἕκτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι: φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

20 Αὐγούστου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΓΚΙΚΑ ΜΠΟΤΑΣΗ

Υπογραφή

Τὴν 2 ἢ 3 Ἀπριλίου 1821 ἐξερράγη ἡ ἐπα-
νάστασις ἐν Σπέτσαις. «Κατὰ τὴν χαρμόσουον
ταύτην ἡμέραν, γράφει ὁ κ. Ἄν. Ὁρλάνδος ἐν
τοῖς *Ναυτικοῖς* του, ὁ ἐκ Σπάρτης Χρυσοσπά-
θης, ὁ ἐκ Νάξου Κορηλῆλιος καὶ ἄλλοι τινὲς ἐται-
ρισταί, παρευρεθέντες ἐν Σπέτσαις καὶ ἐνθουσια-
σθέντες, ἀνέβησαν ἐπὶ δώματος οἰκίας τινὸς,
παρὰ τῇ ἀγορᾷ κειμένης, καὶ ἄδοντες μεγαλο-
φώνως τὸ θούριον τοῦ Ῥήγα *Δεῦτε παῖδες τῶν*
Ἑλλήνων τοσοῦτον κατεγοήτευσαν τὸν λαόν,
ὥστε ἄλλοι μὲν ἔχουνον δάκρυα χαρᾶς, ἄλλοι δὲ
ὄμνουν τὴν ὑπὲρ πατρίδος χύσιν τοῦ αἵματός των,
καὶ ἄλλοι γονυκλιτῶς ἐδέοντο πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ
εὐδοκίᾶς τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως.»

Ὁ Γκίκας Μπότασης, ἀδελφὸς τοῦ Παναγιώ-
του Μπόταση, γέρον ἦδη ὢν καὶ οὐχὶ νεανίας
ἐξημένος, ἔγραψε τὴν παραμονὴν τοῦ Πάσχα
ἐν Κρανιδίῳ, ὅπου διέτριβε, τὴν ἐπομένην ἐπι-
στολὴν πρὸς τὸν υἱὸν του, σωζομένην ἐν πρω-
τοτύπῳ ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ μακαρίτου Ῥήγα
Παλαμῆδη:

Ἐγαπημένε μου παιδί καπετὰν Νικολὸ ἀ-
κριθῶς σὲ χαιρετῶ καὶ τὰ μάτια σου φιλῶ.

Ἀμυθάνοντας τὸ γράμμα μου, εὐθύς νὰ γρά-
ψῃς εἰς τοὺς ἀδελφούς εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Μω-
ρέως ἀπὸ μέρους σου, ὅτι ἔκαμες μπλόκο τὸ Ἄ-
νάπλι μὲ τὰ καράβια σου καὶ ὁ πατέρας σου
ἀπὸ ξηρᾶς, διότι ἔχθες ἔστειλα τὸ ἀσκέρι καὶ
ταύτην τὴν ὥραν κινῶ καὶ ἐγὼ μὲ ἄλλους καὶ
θέλω σφίξει τοὺς ἀγαρινούς μὲ μόνον τοὺς ἐδῶ
Ἕλληνας. Γράψε εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς Ἀγιάν-
νην καὶ εἰς τοὺς καπετανεὺς Μανιάτας νὰ σπιδή-
ρῃς δλοῦθεν γράμματα καὶ καθὼς σοῦ γράφω νὰ
ἔχῃς τὴν εὐχὴ μου νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃς ὅτι τοῦ
λόγου σου τοὺς ἐμπλοκάρισες διὰ θαλάσσης καὶ
ἐγὼ διὰ ξηρᾶς καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν νὰ τοὺς
κατατροπώσωμεν ταῦτα καὶ καλαῖς ἀντάμωσις.

Ἔ1821, Ἀπριλίου 9, Κρανιδιον.

ἘΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.»

*

Ὁ Γκίκας Μπότασης ἐχρημάτισεν ἀντιπρόε-

δρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀπεβίωσε δὲ ἐν Ναυ-
πλίῳ, ἐν ἔτει 1831, ἐν πενίᾳ, πραγματο-
ποιήσας οὕτω κατὰ γράμμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἀπ' ἀρ-
χῆς τοῦ ἀγῶνος εἶχεν εἰπεῖ εἰς τοὺς υἱούς του,
ὡς ἔκ τινος πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολῆς του, εὐρεθεῖ-
σης ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Ῥήγα Παλαμῆδη,
καταφαινεταί· ἡ ἐννοια τῆς ἐπιστολῆς ταύτης
ἔχει οὕτω· «νὰ μὴ ἐλπίζουν ὅτι θὰ τοὺς ἀ-
φήσῃ ὀβολόν, ἐπειδὴ ἐννοεῖ νὰ ἐξοδεύσῃ καὶ
τὸ τελευταῖον τοῦ τάλληρον διὰ τὴν ἀπελευ-
θέρωσιν τῆς Πατρίδος.»

Ἐν ἔτει 1824, διηγεῖται ὁ κ. Γούδας (Βίοι
παράλληλοι, τόμ. 4, σ. 288), προσῆλθεν εἰς τὸν
Α. Μαυροκορδάτον (ἐν Μεσολογγίῳ), αἰτῶν ἐρ-
γασίαν τινὰ καὶ ὁ εἰκοσιπενταετῆς περίπου τότε
τὴν ἡλικίαν Δ. Χρηστίδης. Ὁ Μαυροκορδάτος,
συμπαθήσας πρὸς τὸν νέον, συνέστησεν αὐτὸν
εἰς τὸν ἐπιστήθιον τοῦ φίλον Π. Μπότασην, διὰ
τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς:

Φίλε μου Καπετὰν Παραγιώτη,

Ἄυτοῦ ἔρχεται ἓνας νέος Κωνσταντινουπολί-
της, ἀπὸ τὸ χωρίον Νεοχώρι, καὶ εἶναι μὲ ἰκα-
νὴν παιδείαν καὶ μίαν ἡμέραν θὰ χρησιμεύσῃ
εἰς τὸ ἔθνος αὐτὸς ὁ νέος, καὶ ὅσον ἠμπορεῖς νὰ
τὸν ὑπερασπισθῆς, ἐπειδὴ εἶναι πτωχὸ παιδί.»

Ὁ Π. Μπότασης ἔλαβε τὸν Χρηστίδην ὑπὸ τὴν
προστασίαν του, διορίσας αὐτὸν ἀμέσως καὶ γρα-
φέα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν· ἀποθανόντος δὲ μετ' οὐ
πολὺ τοῦ Π. Μπόταση, ὁ εἰς τὴν ἀντιπροεδρείαν
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διαδεχθεὶς αὐτὸν ἀδελφός του
Γκίκας ἐξηκολούθησε εὐνοῶν καὶ προστατεύων
τὸν Χρηστίδην, καὶ πολλάκις ἐβοήθησεν αὐτὸν
καὶ χρηματικῶς. Ὁ δὲ παρέξας ἡμῖν τὰς πλη-
ροφορίας ταύτας Ἡλίας Θερμισιώτης, γεραρὸν
τοῦ ἀγῶνος λείψανον, διηγῆθη καὶ τὸ ἐπόμενον
ἀνέκδοτον: Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ Χρηστίδης,
ἀφείς πρὸς στιγμὴν τὴν ἐργασίαν, ἐστήριξε τοὺς
ἀγκῶνας τῶν δύο χειρῶν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ,
καλύψας διὰ τῶν παλαμῶν τὸ πρόσωπον, διε-
λογίζετο. Εἰσελθὼν τότε ὁ Γκίκας Μπότασης
μετὰ τοῦ Θερμισιώτου καὶ εὐρών τὸν Χρηστίδην
ἐν τοιαύτῃ ἀπογνώσεως θέσει, «Ἐ, τῷ λέγει
μειδιῶν ὁ εὐπατρίδης Σπετσιώτης, τί σκέπτε-
σαι; Ἐκατάλαβα, πάσχεις ἀναργυρίαν!» καὶ
ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ χρυσὴν δούβλιαν
(ἀξίας δεκαεξὶ ταλλήρων) καὶ ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖ-